

کرگدن

سلمخار گل‌سیر پوهی

1

کخداد کرگدن است کنون.

حصار باغ وحش فروریخته در کشور-

سلطنت وحش دوباره برپاست.

تنها بلبل قفس فلات در اغماء فریاد میزند:

"کرگدن باید بره."

چون آن قبلی- ربع قرن قبل؛ 2 دیگر در آغاز قرن و نیمه آن- که رفتند؛ ولی سنت آنها ماند.

تمثال مضاعف کرگدن در قاب قدرت راس هر ورودی است،

آویز گردن میدانها.

کرگدن در تقسیم قدرت هراس دارد.

گاهی کر، گاهی کور

ولاکن دائم با تکرار کُرکُری -

کلاف پشم سیاه و خاکستری بمنقار کلاع قارقاری.

این هیولای خاکی ولی خرفت، خود بزرگ بینی سنتی داشته،

سلطان تام الاختیار، نامسخول، فیم فوم، منصوب و ناصب است.

2

کرگدن خود را در آینه می پاید:

قبای قدیمیش، چرم چغر کافت بی الفت با ذات بیرگ.

از بام تا شام اهالی بترساند.

همه را دشمن نامد.

گویا خود ستون پنجم دشمن است.

با اطلاع بیواسطه روزانه، مستقیم از "دشمن".

کلامش تسلسل اژدر فحش و نفرین، نامفهوم؛

برخی قسم به کله کرگدن خورند که زبانش ذوقفاری است:

با 2 نوک تزویر و دروغ- که مصلحت نظام نامد.

چو مار قاشیه با صراط شقه، شقاوت،

قمه و قداره اهالی را اهانت.

یمین و پیسار، چشمان ریز سرخ برای تمیز ذرات بزه.

بینی فراخ خاکی برای نفیر بر بویردن نافرمانی بقیه.

ندانهای کرمی کج و کوله، ولی 4 نیش تیز و سبع؛

خود و زره ببر، آماده ی اردو، یورش و شبیخون.

3

کرگدن نر است؛ در حلقه ندیمان، ملکه نخله ایست با آلو کیسه ی پشمآل.

دیگر میل به تخم کشی و جفت گیری ندارد.

ولی در آسیب جوانی او، الف جای زخم بر کپل کلفت راستش مشهود است.

خود او بلسان تازی قالد که جای قمه دسته عقب دار بوده.

ولی شایعه های دیگری در افواه فراوان اند.

این زخم

اکنون به عقده‌ی او دیپوس تبدیل شده
که ایدای جوانان او را ارضا کند.

خرابی برای او یاد خرابه‌های کودکی ش اندازد؛ خوشش آید.
مخالف آبادانی همه‌جا، جیک جوجه‌هاست.

بر شاخه‌های برنای سنجد و نارنج
توله‌های خود را مهربانانه تمرین لگدمالی دهد.

در ته چشم ریزش غریزه صیانت و بقای و راثت قدمی قرار دارد.
در ظلمات شب پلدا، جوانان سندیکای کاویانی سلاله‌ی مزدک و بابک
با مازیک مشگی بر پنهانی کپل ش شعار "آزاد بادا جوانان/ کارگران، ملل، زنان"
یا "ای رهبر اکبر/ مارا زتو تکبیر/ بس باشدا تدبیر/ آزادی شده دیر".
می‌نویسند و به کوه می‌زنند.

4

جلوس او بر تخت طاووس خنده‌ی مردگان بر انگیزد.
جایجایی جفت کپل فراخ بر ظرفی ابریشم تاریخی پر نقش-
زیر کتیبه دور اهورا با بالهای گشاده، ولی نگران
سخنسرای باستان- پندار نیک، گفتار نیک، کردار نیک.
خط شکسته کوفی اوراد، نزدیک.

در ولایت تحت قیومیتش علت هر چیز کلام قلمداد می‌شود نه واقعیت.
در حلقه فروستان کلام را توطئه خواند.

در گله اقربا کلام، فرمان و فتواست.
کرگدن خود را وقیح (یا واجی نزدیک آن) می‌خواند.
رژیم غذایی او از نظام عتیق قضایی کذایی تر است.
توهین از قتل شنیع تر است.

در موردی، قاضی مقتول را بجرائم توهین به شوئونات 100 ضربه تازیانه زد.
ولی قاتل ترفع درجه گرفت.

دزدی کوچک از دزدی کلان بسیار منموم تر است.
خطای نوع اول انگشت یا دستش قطع شود
نوع دوم برایش سر و دست شکستن، بالادست نشاندن، سردست بردنش رواج دارد.

5

این کرگدن جنی در ما هم گاهی حلول می‌کند.
در قلدری، عنف، عدم شکیبایی، خشم، نامداری.
شجره نسب کرگدن قرنی است که لباس عوض می‌کند:
ورنه ذات خشونت آن یکی است.

از قجر و پالان چی تا عاری ازمه و ولایت خنیایی و کاشف دشمن.
شم سیاسی او اقتدارگرا، محافظه کار، مطلق خواه، دائم العمر است.
دوایر بیت او خودسر، موازی، حریص، قتال ند- ولی مورد اعتماد.
تبليغ بضد شاعران خلق در نظام صدساله با چند شاعر رویایی جلق فراوان است.

کرگدن پروتین در عضله،
چربی فراوان زیر پوست،
الکترولیتهای پتاسیم، منیزیم، سدیم در سرم دارد.
کرگدن را همدانی بود کوسه که در قدرت روی مخالفین کم میکرد.
گوید: ظرر باز گذاشتن دست خانواده او کمتر از دست اندازیهای اصحاب بیت است.
ولی از آخر و توبه‌آل عبا
شتری نشخوار کند.

در التهابات ۹م با تضعیف حقش بوسیله عمال کرگدن
زبونانه، فرصلت طلبانه تقاض خود را به خلا آسمان حواله کرد.

در خیابان کبوتران پر سفید زیر پاشنه پای پلشت کرگدن له، خیس سرخی خون-
نفس بسینه‌ی غرور و زیبایی حبس-

زیرا لاشه آنها در منجینیق پنجه عتیق از فشار خورد شود.
با یورش بر شعله لرزان شرافت گرسنه، کرگدن از سر سیری قوزش پر غصب است.
از فاصله گله داری کند.

صدای گردش خون در رگهای گردنش بگوش ندیمان بیت رسد.
ناخن های موهنش با خشگی خون ببلان حنایی شده.

قوای انتخابی ادواری اجرایی و مقنه انتصابی را نامحدود آچمز کرده، قضایی سرتاسری را اخته و تخته میکند.
شوراهای موازی انتصابی خبرگان خرچنگ و چپا، نگهبان تماسح و مارمولک،
مصلحت زالو و کوسه دور و بر بیت می‌پلکند؛

اصولا در فلات 2 صفحه قدرت محاط است: اولی انتخابی، مدنی، مدارایی، ادواری مردم
بر فوق آن افتاده زشور اخی در آسمان، دومی، انتصابی، موازی، قهری، دائم‌العمر مافیایی.
در دور باطل قدرت تمرکز دائمی پیر قدره در تقابل توزیع ادواری جوان منطق قرار می‌گیرد- حاصلش:
انفرادی، غصب، غیض، قهر، تازیانه، اعدام، سربه نیستی، خشونت، ناهنجاری کلامی، توہین، تبعید.

کشور را ولایت - تا غیبت کبرا سرآید.

سلطنت را ولایت - تا غیبت کبرا سرآید.

قضاؤت قساوت، حکومت را ولایت - تا غیبت کبرا سرآید.

قوای 3 گانه را وحدت ولایت - تا غیبت کبرا سرآید.

فله ای و کتره ای سرود ببلان را تحت تعییب غیب قرار دهد.

در خواندن نامه های خصوصی شهریان، ذره بین ته استکانی بکار برد
تا مو را از ماست بکشد، پرونده سازی کند، زنانی را بکشد.

میزی و فیلتر فرنگ را بیرنگ کرده.

چون امیر‌المذبلین طالباني سوار بسیج و پاسدار، عم سلطان عمان، همکیش خونتای اردو است
در ولایت کرگدن، حدیث تفکیک قوا هرمی است که راس آن خود
هر بیان آزادی خواهی و چالش قدرتش را سیاه نمایی کند.

از هر چنبره قدرت مطلقه حلقه ای بعارتی گرفته

دایم‌العمری پوپ، فساد دینی ملک عربی، قهر صدامی، خوددینی طالباني، راس 3 قوای عمانی و اردویی.

کرگدن اصحاب خود را دابنوسور دانسته-

اشاره به باسن گشن خود می‌کند- ارشیه گشادی ماتحت انقراض پیشکسوتان.
وگرنه اصالتا گیاهخوار است.

دیگران نشخوار اورا نشخوار کنند؛ تاویلات برآن پامنیری کنند.

قالد از اعصار عتیق آبای یک تا قبا از صحاری سوزان سوسمار برای جفت گیری به فلات آمده
از کنار ملخ و مارمولک خوارج جنوب.

در سایه خنک بید و تبریزی فلات ترش و قی کرده، آرغ فندقی زده،
بچرت قیلوه رفت.

گز اصفهان و سوهان قم را پس از وسوس و ضو، بوفور خورد.

بیوست ش را برخی از این تناول بیرویه دانند.

کرگدن مخر جش زیر شکم مخفی است.

صدای ورودی روده او آرغ

و خروجی آن نامطبوع است

گاز روده، قرمبه‌ی باد معده،

در تکرار تبلیغات صدا و سیما منتهی به تنوع تهوع شده تا اقصا نقاط.

او خیلی خوش چس است

در باد پله دهد؛ از فشار روده راحت شود.

اصول اعتقادیش این است: شاخ پوزه
عمود آلت تناسلی است، نمود سلطه مطلقه عریان قدرت قتال.
فروع آن ارکان ناخن نخاله نخراشیده، فلاخن قهار گل و لای، در انتهای سنگین فیل پا
بر صبوری سبزه و گل.
دولار است شدنش، کمرش را بزند، در سایه رو به ظلمت در فوacial معین است.
حصار حیاطش خرز هره، در خت عرعور کدر کرده.
هم از نظر فکری، هم از نظر ذاتی
معتقد است اربعاء عاصمه و سکوت تامه احترام به نظام است.
هر نوع ابراز عقیده، توهین به مقدسات قدرت است.

8

نیروی هوایی او پشه، خرمگس؛ ضد موشکی، خفash؛
نیروی زمینی سگ زرد برادر شغال؛ نیروی دریایی کوسه، تمصا، زالو، خرچنگ؛
نیروی صحرایی گرگ و گراز؛ همپالگی های او برخاک خارخسک و خرخدا بیند.
بیتونه آنها بر تپه های مشرف کلان شهر است.
گاهی گرگی هتک ناموس زنی عکاس در بند را با کنک و ضربت چاشنی کرده
تا ترفع مقام از بیت نظام گیرد. اگرچه با خسران ملی و تقیل وجهه بین المللی توأم باشد.
گرازها می کوشند شبیه کرگدن شوند.
سگ صورتان، چرم چغر بر ردای پشمین خود آویزان کنند.
که خنده تام در کوی وبرزن برانگیزد در عام.
شاخ چینی بر پیشانی خود بندند.
تمرین فلاخن با ناخن کنند.

از سقاخانه، کودکان کار را جدا کرده
شیون تشنگی شان را توطئه علیه نظام - ناشی از نفوذ خارجی - جار زند.
21 کودک پاک دشت مثله شدن. زیر شیشه عمر او.
عمال بی چشم و رویش با چنگال و چنگ بجنگ صف دوستی کارگر ریزند.
خطابیان قانون و قیحانه همه را می پایینند.
عشق دو جوان را عقوبت کنند، دار زند.
حكم کرگدن است: سگ و گربه در تابستان طاقت فرسا حق تراشیدن ساق پا نداشته؛
محببه و مقتعه تیره تن کنند.
مگسان و کرکسان جیره خوار در ایدا و ایلغار.
نهی از منکر و امری بمعرفت برای بدحجابی خاله سوسکه است
نه جنایت و دزدی کلان همپایان کرگدن.

9

شبی در شمال شیخ کرگدن کوشید
کاروان 21 کوشنده فرنگی را به قفر تاریک ته دره سرنگون کند. نشد.
در قتلها زنجیره ای، خفاشان خون آشام
قاریهای شهر را بزیر پل خونی مالی کرند، قتل عمد، توطئه، فتو.
قاضی 100 پرونده را یکجا گم کرد؛ سهوا وکیلان را بجای لباس شخصیهای قاتل به انفرادی محکوم.
30 تیر، 16 آذر، 18 تیر جوانان، سرمایه آتی کشور، را هدف گلوله
یا از پنجره اشکوب 2 و 3 به بیرون پرت کردن.
از کجاوه های نسل شترسوار، جنازه مثله فر هیختگان بزیر پل اندازند.
کرگدن خفغان و سیاهی برای همه خواهد.
ولی اگر کسی حرفی در این مورد بزند مجازات حتمی است.

در گپ محفلی با دهان بی چاک و بست به خفغان عموم فتواده.
در تربیون ها به عدالت عامه آتی لبیک گوید.
کرگدن زندگی را بر همه حرام کرده در عمل
در محفل شبانه گرگان ردادار
تمساحان رانت خوار بسماع و وردخوانی مشغولند.
در محفل مافیایی سه تار میزند؛ چون کلاعی قارقاری میخواند.

کرگدن از سفر به خارج اکراه داشت؛
اکنون خوف دارد با خاطر پرونده های قتلهای زنجیره ای.
عرق نمی کند، ولی موجودات دیگر را در برابر تمثیل خود خیس عرق خواهد.
قصور نظام هیچ است، خلافکاری عوام تمام.
او بی توجه است به محیط و طبیعت.
کنترل کودکان، جوانان، زنان از همه سو خواهد.
برای او آواز بلبل کنایه کبیره است
سرخی گل نسترن و کمانه مطبوع سینه کبوتر معصیت
را بجهه یاس مکروه
تمام زیبایها نهی شده، منکر جوانی، امر به اختفای زندگی.
تازیانه زند به جوانه های سرخ شاخه – فریادشان برای داد
در نسیم گذران خیال انگیز بهار.
کرگدن از سفر خارج هراس دارد، زبان "انگلیسی یا فنارسه" نمیداند.
شغالان زوزه ای با اشغال سفارت دم گیرند: کرگدن انگلیسی بخواند
(خواهد، در سرخط یوم القیهان این فعل بنا مصلحت نظام بکار رفت).
سیاست خارجی تزور و تهدید بوده؛ طالبان صدور حکم ولایتی به همسایگان است
ولی کسی اورا تحويل نمی گیرد.
مخالف الوان شکوفه ها، پایکوبی غزال، چهچه پرستو ها، شنای ماهیان باشد.
پیران قبیله بیت خود را در خیمه ملت نصب کرده
لذا کهکشان افق زبرین جهنم صف کرگدن، تمساح، مارمولک و سگ صورتان خونخوار است.